

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

Secunda pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

Spūs adiūuat infirmitatē nr̄am. **T**ercio ponit sc̄ifica-
tio hoīs in ordine ad primū. que asistit in pace aīoz. Aug. de
verbis dñi pax inqt̄ ē serenitas mētis. tranquillitas animi. sim-
plicitas cordis. amoris vinculū. amorq̄ caritatis. Ista pax est p̄
sp̄m̄ sc̄m̄. qui habitare facit vnanimēs in domo de q̄ dicit: pacē
relinquo vobis: Aug. pacē inqt̄ reliqt̄ in hoc seculo. in qua ma-
nētes hostem vnam⁹. ⁊ etiā diligim⁹ inuicē. vñ dicit hostez re-
pellas lōgius rē. Relinquūt hoīes heredib⁹ suis bona ista tpa-
lia. x̄ps vero discipulis reliqt̄ pat̄sdonū. q̄ nihil melius repit̄
istius pacis auctor est sp̄s sc̄s cui dicit hostē repellas longius
pacē meā do vobis: in futuro seculo qñ sine hoste regnabimus
vbi nūq̄ dissentire poterim⁹. nā vt dicit Au. licz p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ ve-
ram pacē in p̄ntē habere possum⁹. plena tñ nō erit nisi in futuro
seculo. qz adhuc peccam⁹. Itē qz iō pacē hēmus. qz credim⁹ qz
inuicē diligam⁹ nec tñ patent nobis adinuicē cogitacōes. h̄ in
futuro seclō erit plena pax ablata oī pturbacōe pct̄i ⁊ visa di-
lectō cordis itima: nō quō mūd⁹ dat ego do vob: aug. mūda-
ni inqt̄ hoīes mūdi amatores p̄p̄ta dāt sibi pacē vt sine mole-
stia mūdo p̄fruant q̄ nō ē pax vā x̄ps vō dat pacē adūsa mūdi
sine perturbatione tollātur.

Secunda pars **A**

Secundo cū dicit Nō turbet ostendit qm̄ dulcē sp̄ri-
tusand⁹ soletur mestos de absentia x̄pi. et pegri-
natione vite p̄ntis. ⁊ q̄tuoz tanguat. Primo em̄ tol-
lit turbacōem ⁊ formidmē: nō turbet cor v̄m: tur-
bari quidē poterāt de absentia x̄pi. h̄ hanc pturbacōem aufert
cōsolatio sp̄s sc̄s: nec formidet. timere poterāt sine x̄po due
p̄secutiones iudeoz. ⁊ mūdi aduersitates. sed sp̄s sc̄s eos
confortauit. p̄s. sp̄s oris eius omnis virtus eoz. nā Petrus
qui ante aduentū huius sp̄s negauit x̄pm̄ vnius mulieris vo-
ce percussus accepto sp̄s sc̄s libere cōfessus est coram principib⁹ ⁊
omni p̄plo. Secundo ostendit qz ita recedebat ab eis qz tñ mane-
bat apud eos: audistis qz ego dixi vobis vado: sc̄z subtrahē-
do corpalem p̄ntiam moriendo ⁊ resurgēdo. celos ascendendo:
et venio ad vos: dixit em̄ p̄lus qz si quis diligit me. ego ⁊ p̄
ad euz veniemus. nō igit̄ debebant turbari nec formidare. qñ
sit deserere oculos. vt nō desereret cor. **D** Nota qz sola
dilectio ē. que x̄pm̄ facit venire ad nos. et eē p̄ntem cordi nō-
nō quidē imaginaria visione. h̄ vera sue divinitatē p̄ntia quēcūq̄
em̄ amam⁹ v̄tute dilectōis p̄ntē nobis facim⁹. qz ut dicit Ber-
de acc̄p. ⁊ disp̄. nō ē p̄ntior sp̄s nr̄. vbi animat q̄ vbi amat.
nisi fortī magis putemus esse vbi inuitus ex necessitate tenetur

quod quo sponte et libera fert voluntate. si autem quod amamus esset eque
spirituale sicut anima. vel amplius et amor quo amamus. nihil impedi-
ret quoniam menti nostre fieret presens. nunc autem vero quod creaturas amamus per
amorem eas nobis faciamus presentes in imagine. deus autem in creata
trinitas longe spiritualior est mente nostra. et ideo amor facit nobis vere
deum presentem. unde Petrus. 1a. dicit. sola dilectio est. quam non alterat ca-
sualis euentus. quare separatio corporalis non diuidit. quam temporis lon-
gitudine non abolet. que defectui non succubabit. sola dilectio est per quam
amicos absentes videmus. alloquimur. amplexamur. que sic quod-
dam angelica agilitate et ymaginario meatu transuolat. et re-
currit. et nihil de dono corpore molis aut distantie localis iniuria
requeramus. et Tullius. li. de amicitia. amore inquit absentes as-
sunt. egentes habundant. imbecilles valent. et quod difficilius est
dictum. mortui viuunt. Tertio ostendit quod etiam gaudere debebat de
eius recessu: si diligeretis me gauderetis uti quod quod vado ad patrem
hinc humanam naturam auerit christo ire ad patrem quantum enim ad
diuinam substantiam nunquam recedit a patre huic autem humane nature con-
gratulandum est. ut dicitur. 2a. eo quod sic assumpta est a verbo vni-
genito. ut immortalis consisteret in celo. atque ita fieret terra subli-
mis. ut incorruptibilis puluis sederet ad dexteram patris. quis ergo
non gaudeat. qui sic diligit christum. ut et suam naturam iam immor-
talem contulerit in christo. unde legitur de beato Ber. quod dum in ex-
tremis laboraret. quesitum est ab eo qualiter sibi esset. que ait
maximum gaudium mihi est associatum. eo quod in specie humana mi-
hi consimili deum meum in primo sum visurus: quod pro maior me est
ideo vado ad patrem. quod ipse est maior hinc enim naturam qua ibat
ad patrem ipse est minor patre. minor spiritu sancto. minor etiam seipso.
amplius minor fuit angelis ymmo et ut dicitur. 2a. minor erat pu-
tibus quam puulus erat subditus illis. sed hinc diuinam naturam hinc quam
non vadit ad patrem. imo spiritus est in patre equalis est patri. et spiritu sancto.
et maior omni creatura. etiam maior est sua humanitate vel alie hinc
Dillariu. 9. de tri. etiam in diuinis pro maior est filio. sed filius non
est minor. Est enim pro maior filio auctoritate donantis. filius ve-
ro non est minor. quia vnus et equalis esse sibi donat. Quarto potest ra-
tionem fidei eorum: et nunc dixi vobis pro usque fiat: predixit enim se-
ditur ad patrem. moriendo. resurgendo. celos ascendendo: ut cum factum
fuerit credatis. 2a. dicitur ex rebus que videntur agunt in nobis ut
illa credant. que non videntur visuri erant discipuli christi post mortem
viventem et ad patrem ascendente que viso fuerant crediderunt quod ipse
esset christus filius dei. qui hoc potuit facere et predicare ante quam faceret.

Tercia pars.